

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1972

Warszawa, dnia 28 października 1972 r.

Nr 10

SPIS TREŚCI

Dział A

- Poz. 102 — pismo Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 17 września 1971 r. dot. gospodarki funduszami związkowymi 158

Dział B

- Poz. 103 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1972 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich 159
- „ 104 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1972 r. w sprawie zaliczania nauczycieli do pierwszej kategorii zatrudnienia 160
- „ 105 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów 161
- „ 106 — rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 sierpnia 1972 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego 174
- „ 107 — zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 lipca 1972 r. w sprawie trybu przyjmowania do pracy oraz wstępnych badań lekarskich pracowników 175

DZIAŁ A

102.

CENTRALNA RADA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Warszawa, dnia 17 września 1971 r.

L.dz. 01/2001/71/Fin.

**ZARZĄDY GŁÓWNE I OKRĘGOWE
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
ORAZ WOJEWÓDZKIE KOMISJE
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

Centralna Rada Związków Zawodowych informuje, że zgodnie z wytycznymi XXII Plenum CRZZ dotyczącymi usprawniania pracy instancji i ogniw związkowych, Prezydium CRZZ decyzją z dnia 8 września 1971 r. dokonało zmiany niektórych postanowień uchwały Prezydium i Komitetu Wykonawczego CRZZ z dnia 25 listopada 1967 r. w sprawie dalszego doskonalenia gospodarki funduszami związkowymi i wzmoczenia dyscypliny finansowej oraz dołączonych do niej zasad gospodarki finansowej związków zawodowych, ogłoszonej w Biuletynie CRZZ Nr 6 z 1968 r. poz. 53 oraz rozpowszechnionej w formie zbroszurowanej nakładem Wydawnictwa Związkowego CRZZ w grudniu 1967 r. Ustalone zmiany zwiększają uprawnienia instancji i ogniw niższego szczebla oraz odciążają kierownictwa instancji i rad zakładowych od niektórych czynności w zakresie budżetowania i sprawozdawczości.

Prezydium CRZZ postanowiło:

1) Zastąpić treść uchwały na str. 7—8, akapit ostatni u dołu, zaczynającą się od słów: „zobowiązuje zarządy główne do dokonywania na posiedzeniach prezydium” a zakończoną słowami: „wniosków komisji rewizyjnej”, postanowieniem następującej treści:

„zobowiązuje zarządy główne i okręgowe związków zawodowych do dokonywania na posiedzeniach prezydium analizy i oceny gospodarki finansowej własnej instancji co najmniej dwa razy w roku, a jednostek podległych — raz w roku. Ocena powinna być dokonana w oparciu o sprawozdawczość finansową, uwagi i wnioski komisji rewizyjnych oraz wyniki kontroli dokonywanych przez aparat finansowo-rewizyjny.

Również rady zakładowe powinny na swych posiedzeniach plenarnych co najmniej dwa razy w roku dokonywać analizy gospodarki finansowej oraz ustosunkować się do opinii i wniosków komisji rewizyjnej”.

2) Anulować postanowienie punktu 3 zasad gospodarki finansowej związków zawodowych (str. 11—12) dotyczące wydzielenia w oddzielne budżety działalności inspekcji pracy oraz wychowania fizycznego i sportu. W związku z tym ustalić nową treść tego postanowienia w sposób następujący:

„Działalność usługowa i gospodarcza prowadzona przez instancje związkowe powinna być objęta oddzielnymi budżetami, powiązanymi z budżetem działalności podstawowej tylko wynikami działalności, tj. przelewem dotacji wyrównawczej lub wpływem pozostałości budżetowej. Dotyczy to zwłaszcza działalności domów wczasowych, sanatoriów, ambulatoriów,

stołówek, administracji domów, hoteli, wydzielonych placówek kulturalnych itp. Działalność rad zakładowych powinna być objęta jednym budżetem”.

3) Zastąpić dotychczasową treść pkt 16 zasad gospodarki (str. 17—18) zaczynającą się od słów „Zmiany sum planowanych”..., a zakończoną słowami „która zatwierdziła budżet” — treścią następującą: „Zmiany sum planowanych w obrębie jednego działu (kierunku działalności), jeśli nie dotyczą zwiększenia środków na osobowy i bezosobowy fundusz płac oraz nagrody — mogą być dokonywane na podstawie decyzji prezydium instancji związkowej i rady zakładowej wykonującej budżet. Dokonane w tym trybie zmiany w budżecie, jednostki związkowe obowiązane są omówić i uzasadnić w części opisowej sprawozdania finansowego, składanego instancji nadrzędnej. Wszelkie inne zmiany powodujące zwiększenie lub zmniejszenie środków na poszczególne kierunki działalności, zwiększenie funduszu płac i nagród, bądź podwyższenie ogólnej sumy budżetu — wymagają zgody instancji związkowej, która zatwierdziła budżet”.

4) Zastąpić treść pkt 28 zasad gospodarki (str. 24—25) postanowieniem następującej treści:

„Wszystkie instancje, zakłady związkowe i rady zakładowe posiadające w swej dyspozycji środki finansowe, których roczny budżet przewyższa 20.000 złotych, obowiązane są prowadzić pełną rachunkowość (przy pomocy księgowego (komórki finansowej)). Pozostałe jednostki (rady zakładowe) obowiązane są prowadzić uproszczoną księgowość, obejmującą rejestr obrotów środkami pieniężnymi oraz dochodów i wydatków budżetowych z ograniczoną szczegółowością — według zasad ustalonych przez zarządy główne związków zawodowych. Jednostki te obowiązane są jednak do jednolitej sprawozdawczości z wykonania budżetu.

Zasady prowadzenia rachunkowości oraz jednolity plan kont ustalają:

— dla instancji i zakładów związkowych — Centralna Rada Związków Zawodowych,

— dla rad zakładowych — zarządy główne właściwych związków zawodowych, w oparciu o ramowe przepisy CRZZ”.

5) Utrzymać w mocy pozostałe postanowienia uchwały i zasad gospodarki finansowej związków zawodowych.

Jednocześnie Prezydium CRZZ zatwierdziło następujące kierunki zmian przepisów o klasyfikacji budżetu, rachunkowości i sprawozdawczości finansowej związków zawodowych, które z mocy wyżej powoła-

nej uchwały z dnia 25.XI.1967 r. ustala Centralna Rada Związków Zawodowych:

1. w zakresie klasyfikacji budżetowej:

Ograniczyć szczegółowość jednolitej klasyfikacji budżetowej poprzez komasację działów, rozdziałów i paragrafów, obejmujących kierunki i formy działalności oraz rodzaje wydatków — treścią zbliżonych do siebie — w sposób następujący:

- a) dochody dzielić na 4 działy i 14 rozdziałów,
- b) wydatki dzielić na 9 działów i 52 rozdziały,
- c) klasyfikację wydatków wg rodzajów ograniczyć do 12 paragrafów.

2. w zakresie rachunkowości:

a) Dokonać zmiany jednolitego planu kont i przepisów o księgowości pod kątem uproszczeń księgowych i zapewnienia lepszej przejrzystości bilansu.

b) Zezwolić na prowadzenie niektórych kart kontowych przez okres wieloletni, aż do całkowitego ich zapisania.

c) Zezwolić na prowadzenie zapisów księgowych na niektórych kontach budżetowych z dokładnością do rozdziałów. Wydatki wg rodzajów ewidencjonować w wolnych rubrykach kart kontowych rozdziałów.

d) Zalecić zarządom głównym związków zawodowych zaniechanie prowadzenia szczegółowej ewidencji wpływów ze składek członkowskich z dokładnością do każdego zakładu pracy (rady zakładowej). Wpływy te ewidencjonować wg okręgów. Kontrolę prawidłowego potrącania składek i odprowadzania sum z tego tytułu przez zakłady pracy — powierzyć radom zakładowym a ponadto zobowiązać do takiej kontroli wszystkich pracowników instancji związkowych, odbywających wyjazdy służbowe do zakładów pracy. Dane o liczbie członków związku opłacających składki czerpać z półrocznych sprawozdań finansowych rad zakładowych.

3. w zakresie sprawozdawczości finansowej:

a) Zrezygnować z kwartalnej informacji o wpływach ze składek członkowskich.

b) Ograniczyć szczegółowość sprawozdań finansowych zgodnie z uproszczoną klasyfikacją budżetu oraz zrezygnować z niektórych załączników przedkładanych do CRZZ.

c) Ograniczyć liczbę danych statystycznych składanych razem ze sprawozdaniem finansowym do:

- składek członkowskich,
- zasiłków statutowych,
- zapomóg,
- nagród,
- etatów i funduszu płac.

Zrezygnować z danych o liczbie klm związkowych, seansów, widzów, liczbie ośrodków wczasowych, leczniczych, turnusów, wczasowiczów, kolonii, obozów i kontroli dokonanych przez komisje rewizyjne i aparat kontroli.

d) Ograniczyć częstotliwość składania sprawozdań instancjom nadrzędnym. Zamiast sprawozdań kwartalnych, wprowadzić sprawozdania półroczne (2 razy w roku) z tym, że dla potrzeb własnych, jednostki będą obowiązane sporządzać sprawozdania kwartalne.

Realizując powyższe decyzje Prezydium, Centralna Rada Związków Zawodowych opracowała jednolitą klasyfikację budżetową instancji związkowych i rad zakładowych, obowiązującą od 1 stycznia 1972 r., którą przesyłamy w załączeniu.

Pozostałe decyzje Prezydium CRZZ dotyczące uproszczenia rachunkowości i sprawozdawczości finansowej zostaną uwzględnione we właściwych przepisach szczegółowych i dostarczone przez CRZZ instancjom związkowym przed końcem roku bieżącego. Będą one ponadto omówione szczegółowo na seminarium dla głównych księgowych zarządów głównych związków zawodowych i wojewódzkich komisjach związków zawodowych.

SEKRETARZ CRZZ
(—) Mieczysław Grad

D Z I A Ł B

103.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich.

(Dziennik Ustaw z dnia 21 sierpnia 1972 r. Nr 33, poz. 227)

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich (Dz. U. z 1966 r. Nr 35, poz. 212 i Nr 46, poz. 284 oraz z 1972 r. Nr 8, poz. 47) dodaje się § 8a w brzmieniu:

„§ 8a. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za wysługę lat z tytułu nieprzerwanej pracy w urzędach morskich w wysokości:

- 1) 5% uposażenia zasadniczego po upływie 5 lat pracy,
- 2) 10% uposażenia zasadniczego po upływie 10 lat pracy,
- 3) 15% uposażenia zasadniczego po upływie 15 lat pracy.

2. Dodatek za wysługę lat wypłaca się dwa razy w roku z dołu, w miesiącach styczniu i lipcu za okresy półroczne.

3. Za podstawę obliczania dodatku przyjmuje się uposażenie zasadnicze wypłacone pracownikowi w okresie obrachunkowym (półrocznym), z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w ust. 4.

4. Jeżeli w okresie obrachunkowym (półrocznym) stosunek pracy uległ rozwiązaniu na wniosek pracownika lub z jego winy, traci on prawo do dodatku.

5. Dodatek za wysługę lat jest wolny od podatku od wynagrodzeń.

6. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z Zarządem

Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców określi szczegółowe zasady zaliczania okresów zatrudnienia do ciągłości pracy, wymaganej dla przyznania dodatku za wysługę lat."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

104.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1972 r.

w sprawie zaliczania nauczycieli do pierwszej kategorii zatrudnienia.

(Dziennik Ustaw z dnia 1 września 1972 r. Nr 35, poz. 241)

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatrudnienie wykonywane przez nauczycieli objętych przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114), zwanej dalej „Kartą praw i obowiązków nauczyciela”, uważa się za zatrudnienie I kategorii, jeżeli wykonywane było:

1) na stanowisku nauczyciela, wychowawcy lub innego pracownika pedagogicznego:

a) w państwowych szkołach i innych placówkach oświatowych i szkoleniowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych, utworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1972 r. Nr 6, poz. 114),

b) w placówkach leczniczych, leczniczo-wychowawczych i leczniczo-opiekuńczych,

c) w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich oraz szkołach przy zakładach karnych,

d) w bibliotekach szkolnych i pedagogicznych, ośrodkach metodycznych i placówkach poradnictwa wychowawczo-zawodowego,

e) w szkołach niepaństwowych, na które rozciągnięto przepisy Karty praw i obowiązków nauczyciela, w trybie określonym w art. 116 tej Karty,

f) w jednostkach zaplecza naukowo-pedagogicznego,

2) przez nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych — w centralnych i terenowych organach administracji szkolnej,

3) przez nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych — w Związku Nauczycielstwa Polskiego i innych organizacji politycznych i społecznych, jeżeli do pracy tej zostali oni urlopowani.

2. Do okresów zatrudnienia I kategorii zalicza się:

1) okresy tajnego nauczania w czasie okupacji oraz

2) okresy zatrudnienia na stanowisku nauczyciela, wychowawcy lub innego pracownika pedagogicznego w szkołach niepaństwowych innych niż wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. e) oraz inne okresy zaliczo-

ne do wymiaru uposażenia, jednakże w wymiarze nie większym niż 5 lat i pod warunkiem wykonywania zatrudnienia I kategorii (ust. 1) ostatnio przed przyznaniem emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia I kategorii nie uwzględnia się okresów zatrudnienia wykonywanego w wymiarze czasu pracy niższym niż połowa obowiązkowego wymiaru zajęć.

§ 3. 1. Nauczyciel, wychowawca lub inny pracownik pedagogiczny zatrudniony na stanowiskach określonych w

§ 1 ust. 1 ma prawo do emerytury, jeżeli:

1) ma okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety i 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 5 lat zatrudnienia w I kategorii (§ 1),

2) osiągnął wiek: kobieta — 55 lat, mężczyzna — 60 lat,

3) osiągnięcie wieku, o którym mowa w pkt 2, nastąpiło w czasie zatrudnienia albo w ciągu 5 lat od ustania zatrudnienia.

2. Spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie jest wymagane od kobiet, które mają co najmniej 30 lat zatrudnienia, i od mężczyzn, którzy mają co najmniej 35 lat zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia w I kategorii (§ 1).

3. Nauczyciel, wychowawca lub inny pracownik pedagogiczny, który nie spełnia warunków określonych w ust. 1, ma prawo do emerytury na zasadach ogólnych, określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 4. Prawo do renty inwalidzkiej nabywa nauczyciel, wychowawca lub inny pracownik pedagogiczny na zasadach ogólnych, określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do nauczycieli, wychowawców lub innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w § 1 ust. 1, przed dniem 1 maja 1972 r.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zaliczania nauczycieli do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 27, poz. 119).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

105.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1972 r.

w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

(Dziennik Ustaw z dnia 11 września 1972 r. Nr 37, poz. 246)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz art. 12 ust. 2 i art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do następujących pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów:

1) pracowników medycznych i innych pracowników działalności podstawowej,

2) pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych,

3) pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do:

1) pracowników transportu sanitarnego i lotniczego innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,

2) pracowników przedsiębiorstw uzdrowiskowych innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,

3) pracowników wojewódzkich zarządów aptek i ich placówek,

4) pracowników gospodarstw pomocniczych,

5) innych pracowników zakładów wymienionych w ust. 1 otrzymujących wynagrodzenie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o pracownikach działalności podstawowej, należy przez to rozumieć:

1) pracowników medycznych z wyższym wykształceniem, to jest lekarzy, lekarzy dentystów, farmaceutów oraz pracowników z innym wyższym wykształceniem mającym trwałe zastosowanie w podstawowej działalności zakładów służby zdrowia,

2) średni personel medyczny, a mianowicie:

a) pracowników medycznych, to jest felczerów, pielęgniarki, położne, techników medycznych (farmaceutycznych, dentystycznych i innych), laborantów medycznych, instruktorów higieny, opiekunki dziecięce, dietetyczki, higienistki, masażystów, pracowników socjalnych, asystentki pielęgniarstwa, młodsze pielęgniarki, instruktorów terapii zajęciowej, posiadających dyplom ukończenia szkoły medycznej, oraz innych pracowników ze średnim wykształceniem niemedyceznym mającym trwałe zastosowanie w podstawowej działalności zakładów służby zdrowia,

b) innych pracowników działalności podstawowej, to jest kontrolerów sanitarnych, pomoce dentystyczne, dezynfektorów, przyuczone pielęgniarki, przyuczonych masażystów, przyuczone laborantki, przy-

uczone dietetyczki, preparatorów oraz statystyków medycznych, rejestratorów medycznych i sekretarki medyczne — jeżeli pracownicy ci odbyli odpowiednie przeszkolenie,

3) niższy personel działalności podstawowej, to jest sanowe, sanitariuszów, łazienkowych, sterylizatorów, kąpielowych urządzeń zabiegowych, pomoce laboratoryjne, przyuczone rejestratorki medyczne, faszowaczki.

2. Przez określenie zespół opieki zdrowotnej, zwany dalej „zespołem”, należy rozumieć zakład społeczny służby zdrowia będący samodzielną jednostką organizacyjną zespalałą wszystkie lub niektóre placówki służby zdrowia działające na określonym obszarze.

3. Przez określenie „jednostka samodzielna” należy rozumieć szpital, sanatorium, stację sanitarno-epidemiologiczną, zakład pomocy społecznej i inne zakłady będące samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi inne niż medyczne kwalifikacje mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia.

Rozdział 2

Uposażenie zasadnicze.

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Uposażenie zasadnicze zł miesięcznie	
	od 1.X.1972 r.	od 1.X.1973 r.
1	6.300	6.700
2	5.900	6.300
3	5.500	5.900
4	5.200	5.500
5	4.900	5.200
6	4.600	4.900
7	4.400	4.600
8	4.200	4.400
9	4.000	4.200
10	3.800	4.000
11	3.600	3.800
12	3.400	3.600
13	3.200	3.400
14	3.000	3.200
15	2.800	3.000
16	2.600	2.800
17	2.400	2.600
18	2.200	2.400
19	2.050	2.200
20	1.900	2.050
21	1.750	1.900
22	1.600	1.750
23	1.450	1.600
24	1.300	1.450
25	1.150	1.300

2. Uposażenie zasadnicze określone w ust. 1 przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. W razie zatrudnienia w mniejszym lub większym wymiarze czasu pracy uposażenie zasadnicze pracownika oblicza się proporcjonalnie do tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę.

4. Stawki godzinowe oblicza się, dzieląc kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszerzgowania pracownika przez:

- 175 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godziny,
- 150 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 36 godzin,
- 200 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 46 godzin.

§ 4. 1. Ustala się:

1) tabelę stanowisk i zaszerzgowania pracowników działalności podstawowej — stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,

2) taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej — stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,

3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerzgowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych — stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia,

4) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerzgowania pracowników gospodarczych i obsługi — stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają zaszerzgowaniu na odpowiednie stanowiska określone w załączniku nr 1, 3 i 4 do rozporządzenia stosownie do posiadanych przez nich kwalifikacji i zakresu ich obowiązków.

3. Dyrektor zespołu lub jednostki samodzielnej może zezwolić pracownikowi nie posiadającemu wymaganych kwalifikacji na pełnienie obowiązków na określonym stanowisku na okres nie dłuższy niż 5 lat, jeżeli posiadanie kwalifikacji nie jest niezbędnym warunkiem dopuszczenia do pracy na danym stanowisku. Nie dotyczy to pracowników medycznych.

4. Pracownik określony w ust. 3, który nie posiada wymaganych kwalifikacji, powinien być zaszerzgowany w najniższej grupie uposażenia zasadniczego przewidzianego dla danego stanowiska, z tym że nowe uposażenie wraz z dodatkami nie może być niższe od dotychczas pobieranego uposażenia netto.

5. Pracownikowi, który po raz pierwszy przystępuje do pracy, przyznaje się najniższą grupę uposażenia zasadniczego przewidzianą dla danego stanowiska.

6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może uzupełniać tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszerzgowania, stanowiące załączniki nr 1—4 do rozporządzenia, nowymi stanowiskami.

Rozdział 3

Dodatki do uposażenia.

§ 5. 1. Dla pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się dodatek za wysługę lat w wysokości:

Lp.	Pracownicy według posiadanego wykształcenia	Dodatek za wysługę lat zł miesięcznie			
		5 lat i więcej.	10 lat i więcej.	15 lat i więcej.	20 lat i więcej.
1.	Lekarze, lekarze dentyści, farmaceuci i inni pracownicy z wyższym wykształceniem bez względu na stanowisko	200	400	600	800
2.	Pracownicy ze średnim wykształceniem medycznym lub innym średnim	150	300	450	600
3.	Pracownicy z wykształceniem podstawowym, zasadniczym i inni	100	150	200	300

2. Zmiana wysokości dodatku za wysługę lat, wynikająca z podwyższenia wykształcenia lub osiągnięcia określonej liczby lat pracy, następuje od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po powstaniu okoliczności uzasadniających zmianę wysokości dodatku.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali zasady obliczania stażu pracy stanowiącego podstawę do przyznawania dodatku za wysługę lat.

§ 7. 1. Pracownikom działalności podstawowej może być przyznany dodatek specjalny z tytułu:

1) pracy w wiejskich ośrodkach zdrowia i w zakładach przemysłowej i rolnej służby zdrowia:

a) lekarzom i lekarzom dentyście w wysokości do 1.500 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 600 zł miesięcznie,

c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,

2) pracy w stacjach sanitarno-epidemiologicznych:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 500 zł miesięcznie,

c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,

3) uciążliwych warunków pracy w zakładach (pracowniach): psychiatrycznych, gruźliczych, zakaźnych, laboratoriach diagnostycznych, rehabilitacji, reanimacji, w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów oraz domach specjalnych pomocy społecznej, lekarzom w specjalnościach chirurgicznych oraz za pracę pod ziemią i pod ciśnieniem:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 600 zł miesięcznie,

b) pielęgniarkom środowiskowym w wiejskich ośrodkach zdrowia i poradniach ogólnych oraz pielęgniarkom w działach lub oddziałach intensywnej

opieki, reanimacji, leczenia oparzeń, ratownictwa zatruć, dializy i perfuzji, urazowo-ortopedycznych oraz instrumentariuszkom — w wysokości do 400 zł miesięcznie,

c) pracownikom średniego personelu medycznego innym niż wymienieni w lit. b) w wysokości do 300 zł miesięcznie,

d) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,

4) zatrudnienia pracownika medycznego z wyższym wykształceniem na stanowisku kierowniczym w zespole w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,

5) wykonywania dodatkowych zadań (np. za szkolenie, za sprawowanie opieki: nad żłobkiem, domem małych dzieci, domem specjalnym, domem rencistów), jeżeli za te prace nie otrzymują odrębnego wynagrodzenia:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego określonym w ust. 1 pkt 3 lit. b) i c) w wysokości do 400 zł miesięcznie,

6) dodatkowego obciążenia pracą z tytułu niepełnej obsady stanowisk, przyjmowania większej liczby pacjentów, wykonywania większej niż przeciętnie ilości badań diagnostycznych i innych:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 800 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego określonym w ust. 1 pkt 3 lit. b) w wysokości do 500 zł miesięcznie, a określonym w ust. 1 pkt 3 lit. c) w wysokości do 300 zł miesięcznie,

c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,

7) szczególnych osiągnięć w pracy zawodowej, usprawnień organizacyjnych i poprawy jakości usług:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 400 zł miesięcznie,

c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,

8) zatrudnienia w systemie zmianowym:

a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 300 zł miesięcznie,

b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 200 zł miesięcznie,

c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 100 zł miesięcznie.

2. Przy zbiegu tytułów określonych w ust. 1 łączna kwota dodatku specjalnego nie może przekroczyć:

1) 2.500 zł — dla lekarzy, lekarzy dentyistów zatrudnionych w większych ośrodkach zdrowia oraz lekarzy w poradniach przemysłowej i rolnej służby zdrowia,

2) 2.000 zł — dla lekarzy i lekarzy dentyistów nie wymienionych w pkt 1 oraz farmaceutów i innych pracowników z wyższym wykształceniem,

3) 1.200 zł — dla pielęgniarek środowiskowych w większych ośrodkach zdrowia i poradniach ogólnych

oraz pielęgniarek w działach lub oddziałach intensywnej opieki, reanimacji, leczenia oparzeń, ratownictwa zatruć, dializy i perfuzji, urazowo-ortopedycznych oraz instrumentariuszek,

4) 1.000 zł — dla pracowników średniego personelu innych niż wymienieni w pkt 3,

5) 400 zł — dla pracowników niższego personelu.

§ 8. 1. Dodatek specjalny pracownikom przyznaje dyrektor, (kierownik) zakładu, a dyrektorowi i zastępcy dyrektora — kierownik właściwej jednostki nadrzędnej.

2. Dodatek specjalny może być obniżony lub cofnięty bez wypowiedzenia w razie niewywiązywania się pracownika z obowiązków lub ustania warunków, na których podstawie dodatek został przyznany.

§ 9. 1. Szczegółowe zasady przyznawania dodatku specjalnego określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może przyznać pracownikom działalności podstawowej dodatek specjalny określony w § 7 ust. 1 pkt 1 w przychodniach obsługujących ludność wiejską w miejscowościach nie przekraczających 5 tysięcy mieszkańców.

§ 10. Pracownikowi działalności podstawowej przysługuje dodatek w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za pracę rozdzieloną przerwą.

§ 11. Za godziny przepracowane w porze nocnej (w godzinach od 22 do 6) pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

§ 12. Lekarzowi za pracę dodatkową w stacjach pogotowia ratunkowego i oddziałach pomocy doraźnej przyznaje się dodatek w wysokości do 15% uposażenia zasadniczego za godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w § 11.

§ 13. Pracownikowi medycznemu posiadającemu stopień naukowy przyznaje się dodatek za stopnie naukowe:

— doktora — 300 zł,

— doktora habilitowanego — 600 zł.

§ 14. Pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w lotnictwie sanitarnym i sprawującym opiekę nad chorymi w samolotach sanitarnych przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości 1.200 zł miesięcznie na dodatkowe wyżywienie.

§ 15. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatki określone w §§ 5, 7, 13 i 14 przysługują w wysokości odpowiedniej do liczby godzin pracy.

§ 16. 1. Jeżeli lekarz będący specjalistą w dziedzinie, w której występuje niedobór kadr medycznych, podejmie dodatkowo pracę w zakładzie położonym w innej miejscowości, dyrektor (kierownik) zakładu może podwyższyć mu wynagrodzenie zasadnicze za pracę w tym zakładzie, nie więcej jednak niż o 25%.

2. Na podjęcie pracy przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, wymagana jest zgoda organu do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 17. 1. Lekarzowi, o którym mowa w § 16, przysługuje ryczałt miesięczny na pokrycie kosztów przejazdów, jeżeli czas potrzebny na przejazd publicznym środkiem lokomocji w jedną stronę wynosi co najmniej pół godziny.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również pracowników medycznych zatrudnionych w ambulansach stomatologicznych i rentgenowskich.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien odpowiadać kosztom przejazdów.

§ 18. 1. Pracownicy techniczni, ekonomiczni i administracyjni oraz gospodarczy i obsługi, zatrudnieni na stanowiskach określonych w załącznikach nr 3 i 4 do rozporządzenia, mogą otrzymywać premie za terminowe i staranne wykonanie zadań wyznaczonych pracownikom poszczególnych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy.

2. Premie wypłaca się miesięcznie po sprawdzeniu wykonania wyznaczonych prac.

3. Podstawowe zadania (prace), za których wykonanie będą przyznawane premie, określi dyrektor zakładu w porozumieniu z radą zakładową.

4. Indywidualna premia nie może być wyższa niż 10% uposażenia zasadniczego.

5. Premie wypłaca się z osobowego funduszu płac.

§ 19. Brygadzysta kierujący pracą co najmniej 3 pracowników i wykonujący ponadto własne zadania otrzymuje dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

Rozdział 4

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 20. 1. Pracownikom medycznym za wykonywanie dodatkowych zadań przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe ustalane proporcjonalnie do czasu potrzebnego na wykonanie określonych zadań i do wysokości uposażenia zasadniczego lub do ilości wykonanych zadań.

2. Rodzaje prac wynagradzanych ryczałtowo i szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za te prace określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 21. Pracownikowi wykonującemu zdjęcia małych obrazków:

1) w ruchomym ambulansie rentgenowskim — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 3.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowo wynagrodzenie w wysokości 150 zł,

2) w zespole stacjonarnym — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 5.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 100 zł.

Rozdział 5

Dyżury zakładowe i gotowość pracy.

§ 22. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe w szpitalach i sanatoriach pełnione przez pracowników medycznych z wyższym wykształceniem ustala się w wysokości:

1) za dyżur 17-godzinny:

a) na oddziałach: zabiegowych, intensywnej terapii, reanimacji oraz w działach pomocy doraźnej i przyjęć — 180—330 zł,

b) na pozostałych oddziałach — 180—250 zł,

2) za dyżur 24-godzinny:

a) na oddziałach: zabiegowych, intensywnej terapii, reanimacji oraz w działach pomocy doraźnej i przyjęć — 250—460 zł,

b) na pozostałych oddziałach — 250—350 zł.

2. Za dyżury pełnione w sanatoriach i w szpitalach uzdrowiskowych przysługują najniższe stawki wynagrodzenia określonego w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b).

3. Wysokość wynagrodzenia określonego w ust. 1 ustala dyrektor (kierownik) zespołu lub jednostki samodzielnej w zależności od kwalifikacji dyżurującego pracownika i rodzaju dyżuru.

4. W razie pełnienia dyżuru w mniejszym lub większym wymiarze niż określony w ust. 1 wypłaca się wynagrodzenie w wysokości odpowiedniej do liczby przepracowanych godzin.

5. Za dyżury zakładowe wykonane w dni ustawowo wolne od pracy nie będące niedzielami pracownikowi przysługuje podwójna stawka wynagrodzenia za dyżur.

§ 23. 1. Wynagrodzenie za gotowość pracy na wezwanie przez zakład pracy ustala się w wysokości:

1) za 17 godzin gotowości dla:

— starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 40—55 zł,

— asystenta — 25—35 zł,

— pielęgniarek, laborantów i techników — 15—20 zł,

2) za 24 godziny gotowości dla:

— starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 50—70 zł,

— asystenta — 30—40 zł,

— pielęgniarek, laborantów i techników — 20—30 zł.

2. Wysokość wynagrodzenia określonego w ust. 1 ustala dyrektor (kierownik) zespołu lub jednostki samodzielnej indywidualnie w zależności od rodzaju funkcji, specjalności lekarza i liczby godzin gotowości.

3. Pracownikowi, który otrzymuje wynagrodzenie określone w ust. 1, nie przysługuje odrębne wynagrodzenie za pracę wykonaną w czasie godzin gotowości.

4. Pracownikowi, który stawiał się do zakładu pracy na wezwanie, przysługuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu, jeżeli zakład pracy nie zapewnił pracownikowi przejazdu samochodem służbowym, a pilność przybycia pracownika i odległość od miejsca zamieszkania do zakładu uzasadnia konieczność takiego przejazdu.

§ 24. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe i gotowość pracy wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe i za gotowość pracy nie podlega wliczeniu do wynagrodzenia za okres urlopu i innej nieobecności w pracy.

§ 25. Szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za dyżury i za gotowość pracy określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

Rozdział 6

Wymiar uposażenia i awansowanie pracowników.

§ 26. 1. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż jeden raz w ciągu 2 lat pracy i nie wyżej niż do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia zasadniczego w terminach awansowych, to jest 1 stycznia oraz 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. W uzasadnionych wypadkach pracownik może być awansowany o dwie grupy uposażenia zasadniczego w ramach grup uposażenia przewidzianych dla danego stanowiska za zgodą jednostki nadrzędnej.

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy wypadków powoływania na wyższe stanowiska.

4. Pracownik, który uzyskał wyższe kwalifikacje zawodowe w zakresie wykształcenia lub specjalizacji, uzyskuje prawo do awansu przy zachowaniu terminów określonych w ust. 1.

5. W obrębie stanowisk kierowniczych zaszeregowanie do wyższej grupy uposażenia zasadniczego z tytułu zwiększenia liczby pracowników może nastąpić przy zachowaniu terminów awansowych, o których mowa w ust. 1.

§ 27. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wyrazić zgodę na zaszeregowanie pracowników na stanowiska kierownicze w niektórych komórkach organizacyjnych lub w zakładach według innych kryteriów niż liczba zatrudnionych pracowników.

§ 28. 1. Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry.

2. Pracownikom nowo zatrudnionym uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami wypłaca się z dołu przez okres pierwszych trzech miesięcy pracy.

§ 29. Uposażenie zasadnicze, dodatek za wysługę lat, dodatek za stopnie naukowe, dodatek specjalny, wynagrodzenie ryczałtowe, wynagrodzenie za dyżury i prace dodatkowe, premie oraz inne wynagrodzenia wynikające z przepisów rozporządzenia wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 30. Wysokość uposażenia ustala:

1) dla dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych bezpośrednio Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej — Minister,

2) dla dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego zespołu lub jednostki samodzielnej — organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej, a dla pozostałych pracowników — dyrektor (kierownik) zakładu pracy,

3) dla pracowników działalności podstawowej zatrudnionych w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego wchodzących w skład państwowych przedsiębiorstw uzdrowiskowych — dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 31. Przyznanie lub podwyższenie wysokości dodatku specjalnego nie stanowi przeszkody w awansowaniu pracownika do wyższej grupy uposażenia podstawowego.

Rozdział 7

Uposażenie lekarzy, lekarzy dentyistów i farmaceutów zatrudnionych w organach do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych.

§ 32. 1. Lekarze, lekarze dentyści i farmaceuci zatrudnieni w organach do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych otrzymują uposażenie zasadnicze (§ 3), dodatek za wysługę lat (§ 5), dodatek za stopień naukowy (§ 13) oraz dodatek funkcyjny.

2. Dodatek funkcyjny dla pracowników określonych w ust. 1 przysługuje w wysokości:

1) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych: miesięcznie zł od—do

— kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej	2.000—3.000,
— zastępcy kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.500—2.000,
— kierownikowi oddziału	1.200—1.500,
— starszemu inspektorowi	1.300—2.000,

2) w prezydiach powiatowych rad narodowych: miesięcznie zł od—do

— kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.500—2.000,
— zastępcy kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.200—1.500,
— inspektorowi	1.000—1.200.

3. Dodatek funkcyjny określony w ust. 2 przysądza pracownikowi zatrudnionemu w prezydium wojewódzkiej rady narodowej Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, a pracownikowi zatrudnionemu w prezydium powiatowej rady narodowej — organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 33. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników określonych w § 32 ust. 1, stanowiącą załącznik nr 5 do rozporządzenia.

Rozdział 8

Przepisy końcowe.

§ 34. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy centralnego ogrzewania, ich pomocników, konserwatorów) stosuje się zasady wynagrodzeń obowiązujące dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

§ 35. 1. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu uposażenie przewidziane w części III załącznika nr 4 przysługuje za pracę w wymiarze 8 godzin na dobę (6 w soboty i 46 godzin na tydzień).

2. Za każdą godzinę pracy powyżej norm określonych w ust. 1 do 12 godzin na dobę i do 72 godzin na tydzień pracownikowi przysługuje 110% zasadniczej stawki godzinowej.

3. Za pracę powyżej 12 godzin na dobę i powyżej 72 godzin na tydzień pracownikowi przysługuje 200% zasadniczej stawki godzinowej.

4. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu w systemie 12 godzin pracy i 12 godzin wolnych od pracy (72 godziny tygodniowo) za pracę w ustawowe święto nie będące niedzielą przysługuje 200% zasadniczej stawki godzinowej.

5. Pracownikom określonym w ust. 1 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 36. Ministrowie, którym podlegają zakłady służby zdrowia, mogą w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zastosować przepisy rozporządzenia w całości lub w części do pracowników tych zakładów.

§ 37. Pracownicy medyczni zatrudnieni w zakładach przemysłowych służby zdrowia i żłobkach przy zakładach pracy uprawnieni do korzystania z branżowych przywilejów zachowują dotychczasowe uprawnienia, z tym, że w razie zbiegu dodatków za wysługę lat (za staż pracy) przysługuje dodatek wyższy.

§ 38. Pracownikom administracyjnym zatrudnionym w dniu wejścia w życie rozporządzenia, korzystającym z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi, przysługuje nadal to uprawnienie.

§ 39. Przepisy rozporządzenia dotyczące wojewódzkich rad narodowych stosuje się do rad narodowych miast wyłączonych z województw, a przepisy dotyczące powiatowych rad narodowych — do rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 40. 1. W zakresie uregulowanym w rozporządzeniu tracą moc:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyków oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122, z 1968 r. Nr 43, poz. 315, z 1969 r. Nr 7, poz. 59, z 1971 r. Nr 2, poz. 16 i Nr 37, poz. 329),

2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników farmaceutycznych oraz uposażenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 123, z 1968 r. Nr 43, poz. 316, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 37, poz. 329),

3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 124, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 37, poz. 329),

4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystrycznych (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 125, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 2, poz. 15),

5) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagrodzenia niższego personelu pomocniczo-lekarskiego (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 126 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59),

6) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników usługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 127 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59),

7) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 128, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1970 r. Nr 5, poz. 39),

8) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 maja 1963 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia (Dz. U. z 1963 r. Nr 26, poz. 152 i Nr 58, poz. 311 oraz z 1969 r. Nr 1, poz. 4),

9) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy wykonujących opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 52, poz. 317).

2. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem w stosunku do pracowników określonych w rozdziale 7 nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 roku w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180).

§ 41. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu utrzymuje się w mocy przepisy dotychczasowe dotyczące:

1) traktowania jako specjalistów I i II stopnia innych niż lekarze pracowników medycznych z wyższym wykształceniem,

2) zasad wynagradzania lekarzy za udział w nadradach (konsyliach) lekarskich i za wykonywanie sekcji zwłok,

3) ryczałtowego wynagrodzenia za wykonywanie w nie normowanym czasie pracy obowiązków w oddziałach opieki domowej dla nerwowo i psychicznie chorych,

4) wynagrodzeń za odczytywanie i opis zdjęć małobrazkowych i wyników badań elektrokardiograficznych,

5) wynagrodzenia za oględziny zwłok i wystawianie kart zgonu,

6) warunków pracy uzasadniających zatrudnienie w wymiarze 30 godzin tygodniowo.

§ 42. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. (poz. 246).

Załącznik nr 1

Tabela stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem			
1	Dyrektor zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	7—1 8—2 9—3
2	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej: a) szpitala: klinicznego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), sanatoryjnego, uzdrowiskowego i sanatorium	powyżej 1000 powyżej 500 poniżej 500	11—2 12—3 13—4
	b) przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100 poniżej 100	14—3 15—4 16—5
	c) domu pomocy społecznej	powyżej 80 poniżej 80	16—6 17—7
	d) pozostałych zakładów	powyżej 100 poniżej 100	14—4 15—5
3	Zastępca dyrektora zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	11—2 12—3 13—4
4	Zastępca dyrektora (kierownika) jednostki samodzielnej: a) szpitala: klinicznego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), sanatoryjnego i sanatorium	powyżej 1000 powyżej 500 poniżej 500	14—4 15—5 16—6
	b) przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100 poniżej 100	14—5 15—6 16—7
	c) pozostałych zakładów	powyżej 100 poniżej 100	16—6 17—7
5	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	powyżej 180 poniżej 180	6—2 8—3
6	Państwowy powiatowy (miejski, dzielnicowy, portowy) inspektor sanitarny	powyżej 25 poniżej 25	11—3 12—4
7	a) Ordynator oddziału w zespole	powyżej 50 powyżej 20 poniżej 20	12—3 14—4 15—5
	b) Ordynator oddziału w pozostałych jednostkach	powyżej 50 powyżej 20 poniżej 20	14—4 15—5 17—6
8	Kierownik komórki organizacyjnej w stacjach sanitarno-epidemiologicznych	powyżej 10 od 6 do 10 od 3 do 5	14—4 15—5 16—6
9	a) Kierownik działu opieki zespolonej	—	12—3
	b) Kierownik komórki organizacyjnej w zespole (poradni, zakładu, pracowni, sekcji, działu, prosektorium, punktu krwiodawstwa i innej) oraz apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	powyżej 20 powyżej 10 do 10	14—4 15—5 16—6
10	a) Kierownik przychodni nie będącej samodzielną jednostką budżetową lub kierownik grupy poradni w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 50 powyżej 20 do 20	14—3 15—4 16—5
	b) Kierownik komórki organizacyjnej w przychodni będącej jednostką samodzielną (poradni, zakładu, pracowni, działu, ośrodka i innej)	powyżej 10 od 6 do 10 do 5	15—4 16—5 17—6
	c) Kierownik komórki organizacyjnej w jednostce samodzielnej i nie wymienionej w pkt 9 i 10 lit. b) (poradni, zakładu, pracowni, działu, sekcji, ośrodka, prosektorium, punktu krwiodawstwa i innej oraz apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne)	powyżej 10 od 6 do 10 do 5	16—5 17—6 18—7
	d) Kierownik apteki szpitalnej i nie produkującej płynów infuzyjnych w zespole i jednostce samodzielnej	—	19—8

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
11	Kierownik wiejskiego ośrodka zdrowia	—	11—3
12	Zastępca ordynatora oddziału, zastępca kierownika pracowni stomatologicznej i innych — w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 50 od 20 do 50	15—5 16—6
13	W ośrodku zdrowia na wsi, w poradniach ogólnych i poradniach pediatrycznych w przychodniach rejonowych w mieście, poradniach rejonowych przemysłowej służby zdrowia:		
	a) starszy asystent	—	14—4
	b) asystent	—	15—5
	c) młodszy asystent	—	17—6
14	W stacjach sanitarno-epidemiologicznych:		
	a) starszy asystent (starszy inspektor, starszy instruktor oświaty zdrowotnej, starszy inspektor bhp)	—	15—5
	b) asystent	—	17—6
	c) młodszy asystent	—	18—7
15	W komórkach metodyczno-organizacyjnych — w zespole i jednostce samodzielnej:		
	a) starszy asystent	—	14—5
	b) asystent	—	15—6
	c) młodszy asystent	—	17—7
16	W przychodni (poradni) i innym zakładzie nie wymienionym w pkt 13, 14, 15 oraz w działach diagnostycznych — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starszy asystent	—	15—6
	b) asystent	—	17—8
	c) młodszy asystent	—	18—9
17	1) W pozostałych zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej i pomocy społecznej — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starszy asystent	—	17—8
	b) asystent	—	18—9
	c) młodszy asystent	—	20—11
	2) W oddziałach szpitalnych urazowo-chirurgicznych, oddziałach i działach anestezjologii i intensywnej terapii — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starszy asystent	—	15—6
	b) asystent	—	17—8
	c) młodszy asystent	—	20—9
18	Stażysta	—	22—20
II. Średni personel medyczny			
1	Naczelną pielęgniarką zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	14—7 15—8 17—9
2	Zastępczyni naczelną pielęgniarki zespołu	—	18—10
3	Przełożona pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej:		
	a) działu w zespole	powyżej 1000	17—13
	b) szpitala: klinicznego, sanatoryjnego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), przedsiębiorstwa uzdrowskiego i sanatorium	powyżej 500 poniżej 500	18—14 20—15
	c) w przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100	18—14 19—15
	d) w zakładach nie wymienionych w pkt a) — c)	—	20—16
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 1000 powyżej 500	19—15 20—16
5	Kierownik jednostki samodzielnej (domu małych dzieci, żłobka, izby porodowej, prewentorium itp.)	—	18—14
6	W opiece zdrowotnej zamkniętej — oddziałowa pielęgniarka	—	20—15
7	Uprawniony technik dentystyczny	—	18—13
8	Starszy felczer, felczer	—	18—13

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
9	W komórkach organizacyjnych w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny), starszy laborant, starszy dyspozytor, starszy instruktor higieny, starsza dietetyczka, starsza opiekunka dziecięca, starsza higienistka, starszy statystyk medyczny, starszy masażysta	—	22—17
	b) pielęgniarka, położna, technik medyczny, laborant, technik dentystyczny, technik farmaceutyczny, starszy technik apteczny, dietetyczka, instruktor higieny, opiekunka dziecięca, higienistka, dyspozytor, instruktor terapii zajęciowej, ortoptysta, statystyk medyczny, masażysta	—	23—18
	c) asystantka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, masażysta, preparator, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, technik apteczny	—	24—20
	d) przyuczeni: pielęgniarka, masażysta, dietetyczka, laborant, kontroler sanitarny, pomoc dentystyczna, dezynfektor	—	25—21
	e) technik ortopedyczny	—	20—14
10	a) Starsza pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, starsza pielęgniarka społeczna, starszy pracownik socjalny oraz pozostały starszy średni personel medyczny zatrudniony na wsi	—	18—15
	b) Pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, pielęgniarka społeczna, pracownik socjalny oraz pozostały średni personel medyczny zatrudniony na wsi	—	20—17
11	Rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna	—	24—21
12	Stażysta	—	24—23
III. Niższy personel działalności podstawowej			
1	W komórkach organizacyjnych w zespole i jednostkach samodzielnych: salowa, łazienkowy, kąpielowy urządzeń zabiegowych, faszowaczka, rejestratorka medyczna, sterylizator, sanitariusz (noszowy), pomoc laboratoryjna	—	25—23

Załącznik nr 2

Taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	liczba lat pracy
I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem			
1	Dyrektor zespołu	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8
2	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentysty lub innego pracownika z wyższym wykształceniem	5
3	Zastępca dyrektora zespołu	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentysty lub innego pracownika z wyższym wykształceniem	8
4	Zastępca dyrektora (kierownika) jednostki samodzielnej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentysty lub innego pracownika z wyższym wykształceniem	4
5	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	8
6	Państwowy powiatowy (miejski, dzielnicowy, portowy), inspektor sanitarny	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II lub I stopnia	5
7	Ordynator oddziału w zespole i w pozostałych jednostkach	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	7
8—10	Kierownik komórki organizacyjnej	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I lub II stopnia, a w odniesieniu do pracownika z innym wyższym wykształceniem dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne w dziedzinie medycyny	5

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		wykszałcenie, specjalizacja, przeszkolenie	liczba lat pracy
11	Kierownik wiejskiego ośrodka zdrowia	Kwalifikacje jak w pkt 13—17 lit. a), b), c)	—
12	Zastępca ordynatora	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	5
13—17	a) Starszy asystent starszy inspektor starszy instruktor oświaty zdrowotnej	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne II stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	5
	b) Asystent	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	3
	c) Młodszy asystent	Wyższe medyczne, farmaceutyczne i inne wyższe po stażu	—
18	Stażysta	Wyższe medyczne, farmaceutyczne i inne	—
II. Średni personel medyczny			
1	Naczelna pielęgniarka zespołu	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	10
2	Zastępczyni naczelnej pielęgniarki zespołu	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	9
3	Przełożona pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarki w zespole lub jednostce samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
5	Kierownik jednostki samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
6	Oddziałowa pielęgniarek w opiece zdrowotnej zamkniętej	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	6
7	Uprawniony technik dentystyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
8	Starszy felczer, felczer	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
9	a) Starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny), starszy laborant, starszy instruktor higieny, starsza dietetyczka, starsza higienistka, starszy dyspozytor, starsza opiekunka dziecięca, starszy statystyk medyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	5
	b) Pielęgniarka, położna, technik dentystyczny, technik medyczny — laborant, starszy technik apteczny, dietetyczka, opiekunka dziecięca, technik farmaceutyczny, higienistka, dyspozytor, instruktor higieny, technik ortopedyczny, ortoptysta, instruktor terapii zajęciowej, masażysta, statystyk medyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	—
	c) Asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, masażysta, preparator, kontroler sanitarny, technik apteczny	Ukończenie szkoły asystentek pielęgniarskich, szkoły masażystów lub wykształcenie uznane za równorzędne	—

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	liczba lat pracy
	d) Przyuczeni: pielęgniarka, dietetyczka, laborant medyczny, pomoc dentystryczna, kontroler sanitarny, dezynfektor, masażysta	Wykształcenie podstawowe oraz kwalifikacje nabyte w czasie pracy lub ukończone przeszkolenie specjalistyczne	—
	e) Technik ortopedyczny	Wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
10	a) starsza pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, starsza pielęgniarka społeczna, starszy pracownik socjalny oraz pozostały starszy średni personel medyczny zatrudniony na wsi	Średnie wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	5
	b) Pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, pielęgniarka społeczna, pracownik socjalny oraz pozostały średni personel medyczny zatrudniony na wsi	Średnie wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
11	Rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna	Średnie wykształcenie ogólnokształcące lub inne uznane za równorzędne	—
III. Niższy personel działalności podstawowej			
1	Salowa, łazienkowy, kąpielowy urządzeń zabiegowych, fasowaczka, rejestratorka medyczna, sterylizator, sanitariusz (noszowy), pomoc laboratoryjna.	Wykształcenie podstawowe	—

Załącznik nr 3

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie *)	liczba lat pracy	
I. Pracownicy techniczni i ekonomiczni				
1	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy: a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	6 10	9—3 10—4 11—5
2	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy: a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) powyżej 300 pracowników Główny księgowy w jednostce samodzielnej zatrudniającej: a) powyżej 200 pracowników b) powyżej 100 pracowników c) do 100 pracowników	wyższe średnie	6 10	14—5 15—6 17—8
		wyższe średnie	6 10	18—10 20—12 21—14
3	Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego), zastępca głównego księgowego: a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	4 8	16—8 17—9 18—10
4	Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego), zastępca głównego księgowego: a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe średnie	4 8	18—10 20—12 21—13
5	Kierownik warsztatu (pracowni): a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	2 6	18—10 20—12 21—13

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie *)	liczba lat pracy	
6	Kierownik warsztatu (pracowni): a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe	2	20—11 21—12 21—13
		średnie	6	
7	Kierownik sekcji (np. technicznej, ekonomicznej, finansowej)	wyższe	2	21—13
		średnie	6	
8	Starszy inspektor techniczny, starszy referent techniczny, starszy referent ekonomiczny, starszy księgowy, starszy rewident	wyższe	2	21—14
		średnie	6	
9	Inspektor techniczny, referent techniczny, mistrz, instruktor terapii pracą, referent ekonomiczny, księgowy, rewident	wyższe	po stażu 2	22—15
		średnie		
10	Zakładowy inspektor bhp w zespole i jednostce samodzielnej: a) powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe oraz egzamin kwalifikacyjny	3	21—13 21—14 22—15
		średnie oraz egzamin kwalifikacyjny		
		8		
II. Pracownicy administracyjni				
1	Dyrektor domu pomocy społecznej, kierownik zakładu sanitarnego, profilaktycznego domu zdrowia a) w zakładzie zatrudniającym powyżej 80 pracowników b) do 80 pracowników	wyższe	6 10	16—8 17—9
		średnie		
2	Dyrektor Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznych	wyższe	6 10	14—8
		średnie		
3	Zastępca dyrektora domu pomocy społecznej, kierownik domu pielęgniarek, żłobka	wyższe	4 8	21—12
		średnie		
4	Kierownik działu (np. osobowego, administracyjnego) a) w zespole zatrudniającym powyżej 500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe	3 7	18—12 20—13 21—14
		średnie		
		średnie		
5	Kierownik działu (np. osobowego, administracyjnego) a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe	2 6	20—14 21—15 22—16
		średnie		
		średnie		
6	Radca prawny	wyższe prawnicze	—	17—7
7	Kierownik sekcji (np. osobowej, administracyjnej)	wyższe	2 6	22—16
		średnie		
8	a) Starszy referent administracyjny, kulturalno-oświatowy, starszy bibliotekarz, kierownik świetlicy b) Kierownik kancelarii, kasjer	wyższe	po stażu 5 3	22—17 22—18
		średnie		
9	a) Kierownik składnicy zaopatrzenia, kierownik zespołu magazynów b) Starszy magazynier c) Magazynier	średnie	2 1 — 2	22—16 22—19 23—20
		średnie		
		podstawowe		
10	Kierownik pralni, szwalni, magazynu, kuchni, stołówki	średnie	2	22—16
11	Referent administracyjny, bibliotekarz, referent kulturalno-oświatowy, kierownik hali maszyn, archiwista, sekretarka	średnie	po stażu	23—19
		średnie		
12	Starsza maszynistka poza halą maszyn	średnie podsta- wowe 300 ude- rzeń na minutę	—	23—20 25—22
	Maszynistka poza halą maszyn	230 uderzeń na minutę		
13	Telefonistka, pomoc biurowa, młodszy księgowy	średnie	—	25—23
		podstawowe		
1	III. Stażysta	wyższe	—	22—20
2		średnie	—	25—24

Uwaga: *) Na stanowiskach technicznych wymagane jest wykształcenie wyższe lub średnie techniczne, na stanowiskach kierowniczych ekonomiczno-administracyjnych pożądane jest ukończenie 2-letniego kursu zaocznego dla kierowniczych kadr administracyjno-gospodarczych służby zdrowia i opieki społecznej.

Załącznik nr 4

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników gospodarczych i obsługi

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie	liczba lat pracy w zawodzie	
I. Pracownicy zaplecza technicznego i gospodarczego				
1	— zatrudnieni w komórkach organizacyjnych (w warsztatach, pracowniach, kuchniach, pralniach, ogrodnictwie i innych) w zawodzie ślusarza, mechanika, elektrymontera, elektromechanika, hydraulika, murarza, stolarza, malarza, kucharza, pracza, ogrodnika i innych	ukończenie szkoły zawodowej lub tytuł mistrzowski w zawodzie	co najmniej 6 lat	20—15
2		ukończenie szkoły zawodowej lub tytuł robotnika wykwalifikowanego bądź tytuł czeladniczy w zawodzie	co najmniej 3 lata	21—17
3		ukończenie szkoły zawodowej	do 3 lat	22—19
4		bez wykształcenia zawodowego	po 5 latach	23—19
5		bez wykształcenia zawodowego	do 5 lat pracy	24—21
II. Pracownicy obsługi				
1	Woźny, portier, szatniarz, powielaczowy, zmywaczka szkła laboratoryjnego, dzwigowy	—	—	25—23
2	Sprzątaczką, goniec	—	—	25—24
III. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu				
1	Starszy dozorca (starszy strażnik)	—	2	25—23
2	Dozorca (strażnik)	—	—	25—24

Załącznik nr 5

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania lekarzy, lekarzy dentyistów i farmaceutów zatrudnionych w organach do spraw zdrowia prezydiów rad narodowych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie	liczba lat pracy w zawodzie	
I. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych				
1	Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	6—1
2	Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentyisty przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne II lub I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	8	9—2
3	Kierownik oddziału	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia	5	15—6
4	Starszy inspektor	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia	5	18—10

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie	liczba lat * pracy w zawodzie	
II. W prezydiach powiatowych rad narodowych				
1	Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	10—3
2	Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentystry przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	5	15—6
3	Inspektor	Wyższe medyczne, farmaceutyczne	2	22—14

106.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 sierpnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego.*(Dziennik Ustaw z dnia 21 sierpnia 1972 r. Nr 33, poz. 230)*

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 92 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 12 ust. 3 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 maja 1971 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 14, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 po wyrazach „w § 2” dodaje się wyrazy „i 3”;

2) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby osiągające przychody z nie wynikającej z umowy o pracę działalności lub twórczości naukowej, oświatowej, literackiej, publicystycznej albo artystycznej mogą gromadzić te przychody na rachunku bieżącym w I Oddziale Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie, a jeżeli przychody te są osiągane w walucie obcej — również na specjalnym rachunku dewizowym Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” w Banku Handlowym w Warszawie-S. A. Wpłaty na rachunek w Powszechnej Kasie Oszczędności mogą dokonywać wyłącznie płatnicy podatku od wynagrodzeń, a na rachunek dewizowy w Banku Handlowym w Warszawie S. A. — Stowarzyszenie Autorów „ZAIKS.”;

3) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Posiadacz rachunku bieżącego w Powszechnej Kasie Oszczędności powinien zawiadomić in-

stytucje, od których należy mu się wynagrodzenie określone w § 12 ust. 1, o posiadaniu rachunku i jego numerze. Instytucje te od chwili otrzymania zawiadomienia obowiązane są przekazywać na ten rachunek wynagrodzenie po potrąceniu:

1) należnego podatku od wynagrodzeń, a jeżeli wypłacającym wynagrodzenie jest stowarzyszenie twórcze — również pobieranych przez to stowarzyszenie kosztów inkasa,

2) z tytułu ciężącego na instytucji obowiązku lub na żądanie podatnika innych kwot.

2. Jeżeli podatnik nie podjął w danym roku podatkowym z rachunków, o których mowa w § 12 ust. 1, części wynagrodzenia wolnej od podatku wyrównawczego, stanowiącej koszty uzyskania przychodów, podlegająca doliczeniu lub odliczeniu różnica stanu wkładów, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy o podatku wyrównawczym, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu lub zwiększeniu o tę nie podjętą część wynagrodzenia.”;

4) w § 14 dodaje się zdanie:

„W wypadkach, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 2, nie uważa się wynagrodzenia za otrzymywane wyłącznie w drodze wpłat na rachunek bankowy i w związku z tym podatnik jest obowiązany złożyć zeznanie.”;

5) w § 15 skreśla się pkt 1, 2 i 3;

6) § 16 i 17 skreśla się;

7) w § 19 i 20 wyrazy „3 i” skreśla się;

8) § 23 otrzymuje brzmienie:

„§ 23. Ustala się następujące terminy płatności zaliczek:

1) przez podatników osiągających dochody — w terminie płatności zaliczek na podatek dochodowy lub rat ryczałtu,

2) przez podatników osiągających przychody lub dochody albo przychody i dochody łącznie, a będących równocześnie podatnikiem podatku wyrównawczego według zasad określonych w rozdziale 2

ustawy o podatku wyrównawczym — w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

107.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH ORAZ MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 lipca 1972 r.

w sprawie trybu przyjmowania do pracy oraz wstępnych badań lekarskich pracowników.

(Monitor Polski z dnia 18 sierpnia 1972 r. Nr 40, poz. 221)

W celu uproszczenia trybu przyjęć do pracy oraz usprawnienia wstępnych badań lekarskich zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy trybu i zasad przyjmowania do pracy:

1) w jednostkach gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem zakładów pracy podległych i nadzorowanych przez Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Komunikacji (w odniesieniu do przedsiębiorstw PKP) i Spraw Zagranicznych,

2) w naczelnym, centralnym i terenowym organach administracji państwowej i administracji wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. 1. Kierownicy zakładów pracy zapewnią taką organizację przyjęć do pracy, aby nie trwały dłużej niż dwa dni.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w razie gdy ze względu na charakter pracy, do której ma być kandydat przyjęty, wymagane jest przeprowadzenie badań trwających dłużej niż dwa dni.

§ 3. 1. Dział osobowy zakładu pracy powinien wymagać od kandydata do pracy tylko:

1) przedłożenia:

a) na stanowiska robotników wykwalifikowanych oraz pracowników umysłowych — kwestionariusza osobowego,

b) jeżeli kandydat objęty jest pośrednictwem pracy — skierowania do pracy wydanego przez organ zatrudnienia przydzielną właściwej rady narodowej,

c) w odniesieniu do kandydatów przyjmowanych na stanowiska kierownicze lub związane z odpowiedzialnością materialną — dokumentów określonych w § 2 zarządzenia nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 1962 r. w sprawie trybu przyjmowania do pracy na stanowiska kierownicze lub związane z odpowiedzialnością materialną (Monitor Polski Nr 20, poz. 86),

2) okazania:

a) jeśli kandydat ma być zatrudniony jako pracownik wykwalifikowany — dokumentów stwierdzających posiadanie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych,

b) świadectwa pracy z poprzedniego miejsca zatrudnienia,

c) dowodu osobistego i legitymacji ubezpieczeniowej w celu stwierdzenia tożsamości i adnotacji o rozwiązaniu stosunku pracy.

2. Dział osobowy zakładu pracy może ograniczyć liczbę dokumentów wymienionych w ust. 1 przedkładanych i okazywanych przez kandydata do pracy.

3. Dział osobowy zakładu pracy obowiązany jest do dokonania wyłącznie we własnym zakresie:

1) odpisów — w miarę potrzeby — dokumentów okazywanych przez pracownika,

2) czynności związanych z przekazywaniem odpowiednich dokumentów do poszczególnych komórek zakładu.

4. Pracownik osobiście dopełnia formalności związanych z przyjęciem do pracy jedynie w dziale osobowym oraz w następujących komórkach organizacyjnych zakładu:

— w której ma być zatrudniony,

— bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 4. 1. Kandydat do pracy powinien być poddany wstępnemu badaniu lekarskiemu w dniu zgłoszenia się w przychodni.

2. Lekarz przeprowadzający badanie wstępne wydaje orzeczenie o przydatności do pracy na określonym stanowisku:

1) osobom przyjmowanym do pracy w warunkach szkodliwych bądź uciążliwych dla zdrowia — na podstawie badania ogólnego, badania radiograficznego klatki piersiowej oraz tych badań dodatkowych i konsultacji specjalistycznych, które dotyczą zmian w stanie zdrowia stanowiących bezwzględne przeciwwskazania do pracy w kontakcie z określonym czynnikiem szkodliwym lub uciążliwym dla zdrowia,

2) osobom nie wymienionym w pkt 1 — na podstawie badania ogólnego i radiograficznego klatki piersiowej.

3. Wyniki badań dodatkowych, zleconych przez lekarza, mogą być dostarczone w terminie późniejszym.

4. Badań dodatkowych i konsultacji specjalistycznych nie należy zlecać, jeżeli kandydat do pracy przedstawi aktualne wyniki takich badań (badania radiograficzne klatki piersiowej z ostatniego roku, pozostałych badań z ostatnich 3 miesięcy).

5. Jeżeli w związku z potrzebą wykonania badań dodatkowych lub konsultacji specjalistycznych trwających dłużej niż 1 dzień lekarz przeprowadzający badania wstępne nie może wydać orzeczenia o zdolności do pracy, wówczas:

1) określa na skierowaniu zakładu pracy termin, w jakim może wydać orzeczenie, lub

2) zezwala na warunkowo dopuszczenie do pracy do czasu wydania orzeczenia, zastrzegając wykonanie i przedstawienie określonych wyników badań lub konsultacji przed upływem terminu umowy zawartej na okres próbnym.

6. Zakład pracy nie może przedłużyć umowy o pracę z pracownikiem, który nie dopełnił badań wymienionych w ust. 5 pkt 2.

§ 5. 1. Lekarze przeprowadzający badania profilaktyczne (wstępne i okresowe) wpisują do pracowniczej legitymacji ubezpieczeniowej (serii P i AP) na stronie 64—73 wyniki tych badań zamieszczając:

- w rubryce 1 — datę badania,
- w rubryce 2 — orzeczenie,
- w rubryce 3 — datę następnego badania i podpis.

2. Lekarz może wydać orzeczenie o zdolności do pracy bez przeprowadzania badania wstępnego, jeżeli wpis, o którym mowa w ust. 1, jest aktualny w rozumieniu przepisów zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 sierpnia 1968 r. w sprawie wykazu czynników szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych (Monitor Polski Nr 39, poz. 277).

3. Znosi się obowiązek prowadzenia kart informacyjnych (wzór MZ Lp-14) wprowadzonych piśmień okólnym Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 lutego 1969 r. w sprawie uproszczenia try-

bu i skrócenia czasu trwania wstępnych badań lekarskich osób zmieniających pracę (Monitor Polski Nr 5, poz. 54).

§ 6. Kierownik przychodni przeprowadzającej badania wstępne pracowników w razie powiadomienia go przez zakład pracy o planowanych masowych przyjęciach pracowników jest zobowiązany:

1) zapewnić warunki sprawnego przeprowadzenia badań lekarskich kandydatów do pracy,

2) uprzedzić zakład społeczny służby zdrowia, do którego kieruje się na badania dodatkowe i konsultacje specjalistyczne, o planowanych masowych przyjęciach pracowników,

3) w razie istotnej potrzeby — powiadomić terenowo właściwy wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium powiatowej rady narodowej o konieczności czasowego zwiększenia obsady przychodni.

§ 7. Zobowiązuje się wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych do zapewnienia poszukującym pracy pełnej informacji o trybie przyjęć i dokumentach, jakie należy przedłożyć lub okazać przy ubieganiu się o pracę.

§ 8. Traci moc pismo okólnie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 lutego 1969 r. w sprawie uproszczenia trybu i skrócenia czasu trwania wstępnych badań lekarskich osób zmieniających pracę (Monitor Polski Nr 5, poz. 54).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:

W. Kawalec

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

Instytut Wydawniczy CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Instytucje państwowe, społeczne, zakłady pracy, szkoły itp. mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch”, w terminie do 25 listopada na rok następny.

Prenumeratcy indywidualni mogą opłacać prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy, lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28 (w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty).

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, konto PKO Nr 1-6-100024.

Sprzedaz egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.